GJPM17000127 2022		દાખલ તારીખ	૨૪–૦૧–૨૦૨૨
		કેસ રજીસ્ટર તારીખ	૨૪–૦૧–૨૦૨૨
		કેસ ફેસલ તારીખ	૧૬–૦૩–૨૦૨૬
		અવધિ	વર્ષ–માસ–દિવસ
			૦૪–૦૧–૨૩

હાલોલના ત્રીજા મોટર એકસીડન્ટ કલેઈમ ટ્રીબ્યુનલ(ઓકજી)ની સમક્ષ,
પંચમહાલ એટ હાલોલ

એમ એ સી પી નંબર ૧૦–૨૦૨૨
આંક –

અરજદારો
ગુજરનાર રમેશભાઈ દપાભાઈ જાદવના કાયદેસરના વારસદારો
(૧) સુમીત્રાબેન રમેશભાઈ દપાભાઈ જાદવ, વિધવા,
ઉ.વ. ૪૦, ધંધો – ઘરકામ,
(૨) સુરવીરસિંહ રમેશભાઈ જાદવ, પુત્ર,
ઉ.વ. ૧૮, ધંધો – અભ્યાસ,
(૩) શિલ્પાબેન રમેશભાઈ જાદવ, પુત્રી,
ઉ.વ. ૧૯, ધંધો – –,
(આંક ૧૮ નીચેના હુકમ મુજબ સુધારો કર્યો)
તમામ રહેવાસી – રીંછા, અડાદરા,
તા.કાલોલ, જી. પંચમહાલ. ... **અરજદારો**

વિરુધ્ધ

સામાવાળાઓ
<u>વાહન **ટેન્કર** નંબર – **યુપી ૭૨ એટી ૩૩૪૧** ના –</u>
(૧) ડ્રાઈવર – મો.જાબીર જમીલુદીન,
ઉ.વ.પુખ્ત, ધંધો – ડ્રાઈવીંગ,
રહે. ભોગાપુર, ધામપુર, ચમરુપુર, સુકલન, લાલ ગંજ, પ્રતાપગઢ,
ઉત્તરપ્રદેશ–૨૩૦૧૪૪,
(૨) માલીક – અનવર હસન ખાન,
ઉ.વ.પુખ્ત, ધંધો – –,
રહે. સહોદરપુર, પસ્ચીમ ફૈઝાબાદ રોડ, પ્રતાપગઢ, ઉત્તર પ્રદેશ –
૨૩૦૧૪૧,
(૩) વિમા કંપની – ધ ઓરીએન્ટલ ઈસ્યોરન્સ કંપની લીમીટેડ.
ઠે. ચીત્ર સિનેમા, ગોધરા,
તા.ગોધરા, જી.પંચમહાલ. ...**સામાવાળાઓ**

બાબત – મોટર વેહીકલ એકટની કલમ ૧૬૬ હેઠળ

એપીરીયન્સ –

અરજદાર તર્ફે	વિ.વ.શ્રી આર એસ પલ્લીવાર
સામાવાળા નંબર ૧, ૨ તર્ફે	એમ બી વણકર
સામાવાળા નંબર ૩ તર્ફે	વિ.વ.શ્રી ટી એમ રાણે

<u>ચુકાદો</u>

<u>અરજીની વિગત</u>

(૧) તારીખ ૨૧–૧૨–૨૦૨૧ના રોજ ગુજરનાર રમેશભાઈ દપાભાઈ જાદવ તેમની સાસરી ગોધરા તાલુકાના કાંટડી ગામે જવા નીકળેલા અને તે સમયે બપોરના આશરે ૧૩.૪૫ વાગ્યાના સુમારે વેજલપુર મહેલોલ ચોકડી પાસે ટેન્કર નંબર યુપી ૭૨ એટી ૩૩૪૧ના ચાલક તે આ કામના સામાવાળા નંબર ૧નાઓએ પોતાનુ ટેન્કર પુરઝડપે અને ગફલતભરી રીતે હંકારી લઈ આવી ગુજરનાર રમેશભાઈની હીરો હોન્ડા સ્પ્લેન્ડર મો.સા નંબર જીજે ૧૭ જે ૭૯૮૪નીને ટકકર મારતા ટેન્કરનુ વ્હીલ રમેશભાઈ ઉપર ચઢી જતા તેમને માથાના ભાગે, કમરના ભાગે તેમજ બન્ને પગોએ ગંભીર ઈજાઓ થતા તેઓ સ્થળ ઉપર મરણ ગયેલ.

– સદર અકસ્માત અનુસંધાને **વેજલપુર** પો.સ્ટેમાં ફ.ગુ.ર.ન.**૭૮૯/૨૦૨૧** થી ફરીયાદ નોંધાયેલ છે.

– અરજદારે અરજીમાં જણાવેલ છે કે, ગુજરનાર ૪૦ વર્ષના હતા, અકાળે અવશાન ન થયુ હોત તો બીજા ૩૦ વર્ષ જીવી શકે તેમ હતા, અકસ્માતને કારણે થયેલ ઈજાઓને કારણે સ્થળ ઉપર મરણ ગયેલ, ગુજરનારની લાશનુ કાલોલ રેફરલ હોસ્પીટલમાં પીએમ કરાવી પરત ગામ લાવેલા તે સબંધી ખાનગી વાહન ભાડાના રુપીયા ૧૦,૦૦૦/– થી વધુનો ખર્ચ થયેલ, ગુજરનાર તેમની અંતિમ ક્ષણોમાં તરફડીયા મારતી વેદના જનક સ્થીતીમાં

ગુજરેલ હોય ગુજરનારે તેમની અંતીમ ક્ષણોમાં જે માનસીક દુખ, ત્રાસ, આધાત ભોગવ્યો તેનુ વળતર અપાવશો, અરજદારોએ પ્રેમ, હુફ, લાગણી ગુમાવેલ છે તેનુ વળતર અપાવશો, અકાળે અવશાન બદલ લોશ ઓફ એકસપેકટેશન ઓફ લાઈફની રકમ અપાવશો, લોશ ઓફ કોન્સોર્ટીયમની રકમ અપાવશો, લોશ ઓફ એસ્ટેટની રકમ અપાવશો, ગુજરનાર સેન્ટીંગ કામ કરી માસીક ૧૮,૦૦૦/- ઉપરાંતની ચોખ્ખી આવક મેળવતા હતા, મરણોતર ક્રીયા પાછળ ૧૦,૦૦૦/- થી વધુનો ખર્ચ થયેલ છે, સામાવાળાઓને સંયુકત અને વિભકત જવાબદાર ઠેરવી ૩૫,૦૦,૦૦૦/- ૧૮ ટકા વ્યાજ સાથે અપાવશો.

<u>જવાબ</u>

(૨) સામાવાળા નંબર ૧, ૨નો જવાબનો હકક તારીખ ૨૫-૧૧-૨૦૨૫ના પ્રોસીડીંગમાં નોધ કરી બંધ કરવામાં આવેલ છે.

(૨.૧) સામાવાળા નંબર ૩ તરફે આંક - ૧૪, ૧૫ થી જવાબ રજુ કરી અરજદારોની અરજીની વિગતોના ખરાપણાને નકારી, અરજદારોને તે સાબીત કરવા જણાવી, કાયદા મુજબ મળવાપાત્ર તમામ બચાવો લઈ, વીમા કંપની સામે વળતર અરજી ખર્ચ સહીત રદ કરવા અરજ કરેલ છે.

<u>મુદ્દાઓ</u>

(૩) આ કામના નીર્ણય અર્થે આંક - ૧૭ થી તા.૨૫-૧૧-૨૦૨૫ ના રોજ નીચે મુજબના મુદ્દાઓ ઘડવામાં આવેલ છે.

(૩.૧) Whether the applicants proves that deceased died due to injuries sustained by him because of vehicular accident occured due to rash and negligent driving of the drivers of the vehicles involved in the accident ?
(૩.૨) Whether the applicant are entitled to compensasion? if yes, what amount?
(૩.૩) In case if the findings of issue no 2 is in affirmative, who is liable to pay the compensation ?
(૩.૪) What order and award ?

મુદ્દાઓના નીર્ણયો

(૪) ઉપરોકત મુદ્દાઓના નીર્ણયો નીચે મુજબ છે.

(૪.૧) હકારમાં
(૪.૨) આખરી હુકમ મુજબ.
(૪.૩) આખરી હુકમ મુજબ.
(૪.૪) આખરી હુકમ મુજબ.

અરજદાર તર્ફે પુરાવો

(૫) અરજદાર તર્ફે નીચે મુજબનો પુરાવો રજુ કરવામાં આવેલ છે.

આંક	માર્ક	વિગત
–	૪/૧	એફઆઈઆરની નકલ
–	૪/૨	પંચનામાની નકલ
–	૪/૩	ઈન્કવેસ્ટ પંચનામાની નકલ
–	૪/૪	પીએમ નોટની નકલ
–	૪/૫	સામાવાળા નંબર ૧ના ડ્રાઈવીંગ લાઈસન્સની નકલ
–	૪/૬	પરમીટની નકલ
–	૪/૭	વીમા પોલીસીની નકલ
–	૪/૮	અરજદાર નંબર ૧ના આધાર કાર્ડની નકલ
૨૨	–	અરજદારો તરફે અરજદાર નંબર ૧નુ સરતપાસનુ સોગંધનામુ.
–	૨૮/૧	ચાર્જશીટની નકલ
૩૦	–	સામાવાળા નંબર ૧ના ડ્રાઈવીંગ લાઈસન્સની નકલ
૩૧	–	વીમા પોલીસીની નકલ
૩૬		ફરીયાદની નકલ
૩૭	–	ગુનાવાળી જગ્યાના પંચનામાની નકલ
૩૮	–	ઈન્કવેસ્ટ પંચનામાની નકલ
૩૯	–	પીએમ નોટની નકલ
૪૦	–	પરમીટની નકલ

– અરજદારો તરફે આંક ૩૨ થી કલોઝીંગ પુરશીશ અપાયેલ છે.

સામાવાળાઓ તર્ફે પુરાવો

(૬) સામાવાળા નંબર ૧, ૨, ૩ તરફે કોઈ પુરાવો રજુ કરવામાં આવેલ નથી.

આંક	માર્ક	વિગત
–	–	–

વીમા કંપની દ્રારા ઉલટ તપાસ

(૭) સામાવાળા નંબર ૩ના વિ.વ.શ્રીએ આંક ૨૧ થી એમ વી એકટની કલમ ૧૭૦ની અરજી આપેલ છે જે મંજુર કરવામાં આવેલ છે.

દલીલ

(૮) અરજદારો તરફે આંક ૪૩ થી લેખીત દલીલ રજુ કરવામાં આવેલ છે, જે વંચાણે લીધી.

(૮.૧) સામાવાળા નંબર ૧, ૨ તરફે કોઈ દલીલ નથી.

(૮.૨) સામાવાળા નંબર ૩ તરફે આંક ૪૨ થી લેખીત દલીલ રજુ કરેલ છે, જે વંચાણે લીધી.

મુલવણી

(૯) ઉપરોક્ત મુદાઓ નિર્ણય માટેના કારણોની ચર્ચા નીચે મુજબ છે.

નેગ્લીજન્સી, ઈન્જરી.

– **નામદાર સુપ્રીમ કોર્ટે (૧) રણજીત તથા (૨) મંગલા રામ** ના કેસમાં અવલોક કરેલ છે કે ચાર્જશીટ ફાઈલ થવાના સંજોગોમાં નેગ્લીજન્સી માટે વધુ કોઈ પુરાવાની જરુર નથી.

– આ કામે માર્ક ૨૮/૧ થી મો.જાબીર જમીલુદીન સામે ચાર્જશીટ ફાઈલ થયેલ છે, જેઓ આ કામના સામાવાળા નંબર ૧ છે.

– ઉપરોકત મુલવણી મુજબ સામાવાળા નંબર ૧નાઓ અકસ્માતમાં એકમાત્ર નેગ્લીજન્ટ હોવાનુ ઠરાવવામાં આવે છે.

– અરજદારો તરફે સાહેદે પોતાની સરતપાસમાં જણાવેલ છે કે ... ટેન્કર નંબર યુપી ૭૨ એટી ૩૩૪૧ના ચાલક આ કામના સામાવાળા નંબર ૧નાઓએ પોતાનુ ટેન્કર પુરઝડપે અને ગફલતભરી રીતે હંકારી લઈ આવી ગુજરનાર રમેશભાઈ દપાભાઈ જાદવનાઓની હીરો હોન્ડા સ્પ્લેન્ડર મો.સા નંબર જીજે ૧૭ જે ૭૯૮૪નીને ટકકર મારતા ટેન્કરનુ વ્હીલ રમેશભાઈ દપાભાઈ જાદવ ઉપર ચઢી જતા તેમને માથાના ભાગે, કમરના ભાગે તેમજ બન્ને પગોએ ગંભીર ઈજાઓ થતા તેઓ સ્થળ ઉપર મરણ ગયેલ. ... ઉલટ તપાસમાં જવાબ આપેલ છે કે ... અકસ્માતમાં મારા પતિ રમેશભાઈ દપાભાઈ જાદવનુ અવશાન થયેલ છે ... આમ, મર્હુમનુ અવશાન અકસ્માતના કારણે થયેલ ઈજાથી થવા બાબતે તકરાર નથી.

– આમ, મુદા નંબર ૧નો જવાબ હકારમાં આપવામાં આવે છે.

<u>કવોન્ટમ</u>

– **ઉમર** ... અકસ્માત તારીખ ૧૮–૧૧–૨૦૧૯ના રોજ બનેલ છે અને ગુજરનારની ઉમર અંગે કોઈ દસ્તાવેજી પુરાવો રેકર્ડ ઉપર નથી, અરજદાર તરફે તપાસાયેલ સાહેદે તેની ઉલટ તપાસમાં જવાબ આપેલ છે કે ... એ વાત ખરી નથી કે અકસ્માતમાં મરણજનારના ઉમર અંગેનો કોઈ આધાર પુરાવો રજુ કરેલ નથી. ... આંક ૩૬ થી રજુ ફરીયાદ વંચાણે લઈએ તો તેની વિગત તે ... મારુ નામ દિનેશસિંહ દપાભાઈ જાદવ,... રુબરુમાં આવી જાહેર કરી મારી ફરીયાદ હકીકત લખાવુ છુ કે ... અમો કુલ ૫ ભાઈ બહેન છીએ ... સૌથી નાનો રમેશભાઈ દપાભાઈ જાદવ ઉ.વ ૪૦ના હતા ... આંક ૩૮ થી રજુ

ઈન્કવેસ્ટ પંચનામાની વિગત તે ... હાજર તેજનાભાઈ દિનેશભાઈ જાદવ રહે રીંછા ફળીયુ, અડાદરા, તા.કાલોલનાઓ પોતાના કાકા રમેશભાઈ દપાભાઈ જાદવ ઉ.વ ૪૦ રહે રીંછા ફળીયુ, અડદરા, તા.કાલોલના કહીને અમો પંચો રુબરુ ઓળખી બતાવે છે. ... આંક ૩૯ થી રજુ પીએમ નોટના પેરા ૭ની વિગત તે ... મેલ બોડી એપ્રોક્ષીમેટલી ૪૦ યર્સ ઓલ્ડ ... સબબ મર્હુમની ઉમર અકસ્માત સમયે **૪૦ વર્ષ** ગણતરીમાં લેવામાં આવે છે.

– **આવક** ... અરજદારો તરફે સાહેદે આંક ૨૨ના સરતપાસના સોગંધનામામા જણાવેલ છે કે ... ગુજરનાર રમેશભાઈ દપાભાઈ જાદવનાઓ સેન્ટીંગ કામના કારીગર તરીકે માસીક રુપીયા ૧૮,૦૦૦/– થી વધુની કમાણી કરતા હતા ... ઉલટ તપાસમાં જવાબ આપેલ છે કે ... એ વાત ખરી છે કે મૈયત શુ આવક ધરાવતા હતા તે બાબતનો કોઈ આધાર પુરાવો રજુ કરેલ નથી. ... સાહેદને તેની ઉલટ તપાસમાં આવક અંગે શુ આધાર પુરાવો હોઈ શકે તે અંગે પુછવામાં આવેલ નથી અને સાહેદને અકસ્માત સમયે ગુજરનાર સેન્ટીગના કારીગર તરીકે કામ કરી માસીક રુપીયા ૧૮,૦૦૦/– ની ચોખી આવક મેળવતા હોવા બાબતે ઉલટ તપાસમાં પડકારવામાં આવેલ નથી ત્યારે **નામદાર સુપ્રીમ કોર્ટના (૧) સેબાતીનાથ, (૨) ઈન્દીરા સાહુ, (૩) ચંદ્ર કલા**ના ચુકાદામાં કરાયેલ અવલોકન મુજબ અરજદારના ઓરલ એવીડન્સમાં જણાવ્યા મુજબની કામગીરીથી ગુજરનાર માસીક રુપીયા **૧૮,૦૦૦/–**ની આવક ધરાવતા હોવાનુ પુરવાર માનવામાં આવે છે.

– **મલ્ટીપ્લાયર** ... **નામદાર સુપ્રીમ કોર્ટના પ્રણય શેઠી**ના ચુકાદા મુજબ મર્હુમની ઉમર ૪૦ વર્ષની હોય, એજ ગ્રુપ ૩૬ થી ૪૦ માટે અપાયેલ મલ્ટીપ્લાયર **૧૫** ગણવાનો રહે છે.

– **ફ્યુચર પ્રોસ્પેકટીવ** ... નામદાર **સુપ્રીમ કોર્ટના પ્રણય શેઠી**ના ચુકાદા મુજબ મર્હુમની ઉમર ૪૦ વર્ષની હોય, ગ્રુપ ૪૦ થી ૫૦ માટે **૨૫ ટકા** ઉમેરવાના રહેશે.

– **પર્સનલ એકસપેન્ડીચર ... નામદાર સુપ્રીમ કોર્ટના સરલા વર્મા**ના ચુકાદા મુજબ અરજદારોની સંખ્યા ૦૩ની હોય, ફેમીલી મેમ્બર્સ ૨ થી ૩ હોય ત્યારે, **પસર્નલ એકસપેન્ડીચર ૧/૩** કાપવાનો રહે છે.

– **લોશ ઓફ ડીપેન્ડેન્સી** ... આવક, પર્સનલ એકસપેન્ડીચર, મલ્ટીપ્લાયરને ધ્યાને લઈ ગણતરી કરતા,

૧૮,૦૦૦/–	માસીક આવક
૧૨,૦૦૦/–	બાદ પસર્નલ એકસપેન્ડીચર **૧/૩** કરતા આવતી રકમ (૧૮,૦૦૦/–ના ૧/૩ તે ૬,૦૦૦/–)
૧૫,૦૦૦/–	ફ્યુચર પ્રોસ્પેકટીવ ૨૫ ટકા ઉમેરતા (૧૨,૦૦૦/–ના ૨૫ ટકા તે ૩,૦૦૦/–)
૧,૮૦,૦૦૦/–	વાર્ષીક આવક(૧૫,૦૦૦/–ગુણીયા ૧૨)
૨૭,૦૦,૦૦૦/–	લોશ ઓફ ડીપેન્ડેન્સી(વાર્ષીક આવક ગુણીયા **૧૫**નો મલ્ટીપ્લાયર)

– **મેડીકલ એકસપેન્ડીચેર** ... અરજદાર તરફે મેડીકલ એકસપેન્ડીચરના કોઈ બીલો રજુ રાખવામાં આવેલ નથી તેથી માનવાને કારણ છે કે અરજદારોને કોઈ મેડીકલ ખર્ચ થયેલ નથી.

– **કોન્સોર્ટીયમ ... નામદાર સુપ્રીમ કોર્ટના સોમવતી**ના તેમજ **નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટના લાલીબેન**ના ચુકાદા પ્રમાણે અરજદાર નંબર ૧ તે ગુજરનારના વિધવા હોય તેમને સ્પાઉસ કોન્સોરટીયમની રકમ રુપીયા ૪૮,૪૦૦/– મળવા પાત્ર છે અને અરજદાર નંબર ૨, ૩ નાઓ તે ગુજરનારના બાળકો હોય પૅરેન્ટલ કોન્સોરટીયમની રકમ રુપીયા ૪૮,૪૦૦/– લેખે દરેકને મળવા પાત્ર છે. આમ, કોન્સોર્ટીયમના હેડ નીચે કુલ **૧,૪૫,૨૦૦/–** મળવાપાત્ર છે.

– **ફ્યુનરલ એકસપેન્ડીચર** ... નામદાર **સુપ્રીમ કોર્ટના પ્રણય શેઠી**ના ચુકાદા પ્રમાણે ફ્યુનરલ એકસપેન્સીસના **૧૮,૧૫૦/–** મળવા પાત્ર છે.

– **લોશ ઓફ એસ્ટેટ ... નામદાર સુપ્રીમ કોર્ટના પ્રણય શેઠી**ના ચુકાદા પ્રમાણે લોસ ઓફ એસ્ટેટના **૧૮,૧૫૦/–** મળવા પાત્ર છે.

– ઉપરોક્ત વિગતે અરજદારને ચુકવવા પાત્ર વળતરની રકમ તે નીચે મુજબ છે.

લોસ ઓફ ડીપેન્ડેન્સી	**૨૭,૦૦,૦૦૦/–**
અરજદાર નંબર ૧ને સ્પાઉસ કોન્સોરટીયમ	૪૮,૪૦૦/–
અરજદાર નંબર ૨, ૩ને પેરન્ટલ કોન્સોરટીયમ	૯૬,૮૦૦/–
ફ્યુનરલ એકસપેન્સીસ	૧૮,૧૫૦/–
લોસ ઓફ એસ્ટેટ	૧૮,૧૫૦/–
અરજદારોને ચુકવવા પાત્ર વળતરની કુલ રકમ	**૨૮,૮૧,૫૦૦/–**

<u>સામાવાળાઓનો બચાવ</u>

(૧૦) સામાવાળા નંબર ૧, ૨ તરફે આ કામે જવાબ રજુ કરી બચાવ લેવામાં નથી.

(૧૦.૧) સામાવાળા નંબર ૩ તે વીમા કંપની તરફે જવાબ રજુ કરી લેવામાં આવેલ બચાવ ને પુરવાર કરવા

(૧) વીમા કંપનીના ઓફીસરને તપાસવામાં આવેલ નથી,

(૨) સામાવાળા નંબર ૧ તે ઓફેન્ડીગ વેહીકલના ડ્રાઈવરને તપાસવામાં આવેલ નથી,

(૩) આરટીઓ ઓફીસરને તપાસવામાં આવેલ નથી.

– આમ, વીમા કંપની તરફે લેવામાં આવેલ બચાવને પુરવાર કરવા વીમા કંપની તરફે કોઈ પુરાવો રજુ કરવામાં આવેલ નથી.

– આવી મુલવણીના આધાર માટેના ચુકાદાઓ નીચે સાઈટ કરેલ છે, જેમાનો રેશીયો તે,

રામ સરુપ ગુપ્તા	પ્લીડીંગ વીના પુરાવો મુલવી શકાય નહિ.
એસ.મણી	પ્લીડીંગ તે પુરાવો નથી.
અદીવેક્કા	પક્ષકાર પોતાને ન તપાસે તો તેની વિરુધ્ધ અનુમાન થાય.
વિધ્યાધર	પક્ષકાર વિટનેશ બોક્ષમાં આવી પોતાનો કેસ સોગંધ ઉપર જાહેર ન કરે અને પોતાને ઉલટ તપાસ માટે રજુ ન કરે તો તેમનો કેસ ખોટો છે તેવુ અનુમાન થાય.(પક્ષકાર વીટનેશ બોક્ષમાં ના આવે)
બીર પાલ	પોલીસીની શરતોનો ભંગ વીમા કંપનીએ પુરવાર કરવાનો છે.
ત્રિલોચનસિંગ	પોલીસીની શરતોનો ભંગ વીમા કંપનીએ પુરવાર કરવાનો છે.

<u>લાયેબીલીટી</u>

(૧૧) વાહન ચાલકની નેગ્લીજન્સીથી થયેલ નુકશાન ચુકવવા માલીક જવાબદાર છે અને માલીકે આ માટે વીમો લીધેલો હોય તો આવી માલીકની જવાબદારીની ક્ષતીપુર્તી કરવા વીમા કંપની જવાબદાર છે.

– સામાવાળા નંબર ૧ની સંપુર્ણ બેદરકારીથી અકસ્માત થયાનુ મુલવાયેલ છે.

– સામાવાળા નંબર ૧ના **લાઈસન્સ**ની વિગત નીચે મુજબ છે.

વિગત	રીમાર્કસ
આંક ૩૦	થી રજુ છે.
મો.જાબીર જમીલુદીન	તે સામાવાળા નંબર ૧ છે.
કલાસ ઓફ વેહીકલ – ટ્રાન્સપોર્ટ, ડેટ ઓફ ઈસ્યુ ૨૪–૧૨–૨૦૧૪ થી ૦૫–૦૨–૨૦૨૫	અકસ્માત તારીખ ૨૧–૧૨–૨૦૨૧ને કવર કરે છે.

– વાહન નંબર યુપી ૭૨ એટી ૩૩૪૧ની વિગત નીચે મુજબ છે.

વિગત	રીમાર્કસ
આંક ૪૦	થી રજુ છે.
ગુડસ વેહીકલ	ટાઈપ ઓફ વેહીકલ
નેશનલ પરમીટ	પ્લાય કરવાનો એરીયા
વેલીડીટી ૧૯–૦૩–૨૦૨૧ થી ૦૧–૦૪–૨૦૨૨ થ્રુ આઉટ ધિ ટેરીટરી ઓફ ઈન્ડીયા	અકસ્માત તારીખ ૨૧–૧૨–૨૦૨૧ને કવર કરે છે.
પરમીટ હોલ્ડર – અનવર હસન ખાન	તે સામાવાળા નંબર ૨ છે.

– સામાવાળાના **વીમા**ની વિગત નીચે મુજબ છે.

વિગત	રીમાર્કસ
આંક ૨૩	થી રજુ છે.
ધી ઓરીએન્ટલ ઈન્સ્યોરન્સ કંપની લીમીટેડ	તે સામાવાળા નંબર ૩ છે, જેઓએ પોલીસી આપેલી છે.
રજીસ્ટ્રેન નંબર યુપી ૭૨ એટી ૩૩૪૧	આંક ૩૬ ની ફરીયાદ તથા માર્ક ૨૮/૧ની ચાર્જશીટમાં લખાયેલ વાહન નંબર.
પીરીયડ ઓફ ઈન્સ્યોરન્સ તારીખ ૩૧–૦૩–૨૦૨૧ થી ૩૦–૦૩–૨૦૨૨	અકસ્માત તારીખ ૨૧–૧૨–૨૦૨૧ને કવર કરે છે.

– ઉપરોક્ત વિગતે સામાવાળા નંબર ૧ની સંપુર્ણ બેદરકારીથી જે વાહન ચલાવી અકસ્માત થયેલ છે તે વાહનની પરમીટમાં સામાવાળા નંબર ૨નુ પરમીટ હોલ્ડર તરીકે નામ છે, સામાવાળા નંબર ૩નાએ તે વાહન માટે વીમા પોલીસી આપેલ છે, ત્યારે સામવાળા નંબર ૧, ૨, ૩નાઓ વળતર ચુકવવા માટે સંયુકત અને વીભક્ત રીતે જવાબદાર છે.

<u>**વ્યાજ**</u>

(૧૨) અરજી તારીખ થી વળતર ચુકવતા સુધી ચુકવવા પાત્ર રકમ **૯ % વાર્ષિક સાદા** વ્યાજ અપાવવા અંગેનો હુકમ કરવામાં આવે તો તે ન્યાયના હીતમાં વ્યાજબી ગણાશે.

<u>**ઓથોરીટી.**</u>

(૧૩) વંચાણે લીધેલ ઓથોરીટી.

Sr. No.	Authority
1	Supreme Court Of India Ranjeet Versus Abdul Kayam Neb 2025 (0) JX(SC) 334 : 2025 (0) AIJEL-SC 74889 4. It is settled in law that **once a charge sheet has been filed and the driver** has been 1 hereinafter referred to as the Tribunal. **held negligent, no further evidence is required** to prove that the bus was being negligently driven by the bus driver. ...
2	Supreme Court Of India Mangla Ram Versus Oriental Insurance Company Limited 2018 (0) AIR(SC) 1900 : 2018 (5) SCC 656 **7.** We have heard Mr. Rishabh Sancheti, learned counsel appearing for the appellant. He contends that the evidence on record clearly indicates that the accident was caused due to the rash and negligent driving of Jeep No. RST-4701 by respondent No.2, which fact has been established by the eye-witnesses. The respondent No.2 failed to adduce any cogent evidence in his defence. He also contends that the vehicle in question was seized by the police but there was a strong possibility that it had been repaired in the interregnum creating a discrepancy between the accounts of the witnesses who were present at the time of the accident and the actual condition of the vehicle at the time of seizure. Further, the Tribunal's reliance on the site map to infer that the appellant was riding his motorcycle on the wrong side of the road is erroneous as the site map merely reflected the position of the motorcycle after the accident and not at the time of the accident. **The High Court, contends the learned counsel, erroneously decided the matter on the principle of 'beyond reasonable doubt' whereas proceedings under the Motor Vehicles Act were required to be decided on the basis of preponderance of probabilities and thus, the degree of proof required was much less.** Additionally, the **proceedings** under the Motor Vehicles Act were **not adversarial** and in that regard, the evidence on record was sufficient to reach at the conclusion that respondent No.2's negligence led to the accident and that the appellant was entitled to full compensation. Finally, the appellant suffered 40%

permanent disability and 100% functional disability and on that basis, the Tribunal erred by not granting higher compensation to the appellant. He also contends that the courts below erred in absolving the respondent No.1 insurance company from its liability....

21. Another reason which weighed with the High Court to interfere in the First Appeal filed by respondent Nos.2 & 3, was absence of finding by the Tribunal about the factum of negligence of the driver of the subject jeep. Factually, this view is untenable. Our understanding of the analysis done by the Tribunal is to hold that Jeep No. RST-4701 was driven rashly and negligently by respondent No.2 when it collided with the motorcycle of the appellant leading to the accident. This can be discerned from the evidence of witnesses and the contents of the charge-sheet filed by the police, naming respondent No.2. This Court in a recent decision in Dulcina Fernandes (supra), noted that the key of negligence on the part of the driver of the offending vehicle as set up by the claimants was required to be decided by the Tribunal on the touchstone of preponderance of probability and certainly not by standard of proof beyond reasonable doubt. Suffice it to observe that the exposition in the judgments already adverted to by us, **filing of chargesheet against respondent No.2 prima facie points towards his complicity in driving the vehicle negligently and rashly**. Further, **even when the accused were to be acquitted in the criminal case, this Court opined that the same may be of no effect on the assessment of the liability required in respect of motor accident cases by the Tribunal.** Reliance placed upon the decisions in Minu B Mehta (supra) and Meena Variyal (supra), by the respondents, in our opinion, is of no avail. The dictum in these cases is on the matter in issue in the concerned case. Similarly, even the dictum in the case of Surender Kumar Arora (supra) will be of no avail. In the present case, considering the entirety of the pleadings, evidence and circumstances on record and in particular the finding recorded by the Tribunal on the factum of negligence of the respondent No.2, the driver of the offending jeep, the High Court committed manifest error in taking a contrary view which, in our opinion, is an error apparent on the face of record and manifestly wrong.

23. Be that as it may, the next question is whether the Tribunal was justified in concluding that the appellant was also negligent and had contributed equally, which finding rests only on the site map (Exh. 2) indicating the spot where the motorcycle was lying after the accident- We find substance in the criticism of the appellant that the spot where the motor vehicle was found lying after the accident cannot be the basis to assume that it was driven in or around that spot at the relevant time. It can be safely inferred that after the accident of this nature in which the appellant suffered severe injuries necessitating amputation of his right leg above the knee level, the motorcycle would be pushed forward after the collision and being hit by a high speeding jeep. Neither the Tribunal nor the High Court has found that the spot noted in the site map, one foot wrong side on the middle of the road was the

	spot where the accident actually occurred. **However, the finding is that as per the site map, the motorcycle was found lying at that spot. That cannot be the basis to assume that the appellant was driving the motorcycle on the wrong side of the road at the relevant time. Further, the respondents did not produce any contra evidence to indicate that the motorcycle was being driven on the wrong side of the road at the time when the offending vehicle dashed it.** In this view of the matter, the finding of the Tribunal that the appellant contributed to the occurrence of the accident by driving the motorcycle on the wrong side of the road, is manifestly wrong and cannot be sustained. The High Court has not expressed any opinion on this issue, having already answered the issue about the non-involvement of the offending vehicle in favour of respondent Nos.2 & 3. **24.** In other words, we are inclined to hold that there is no tittle of evidence about the motorcycle being driven negligently by the appellant at the time of accident. The respondents did not produce any such evidence. That fact, therefore, cannot be assumed. Resultantly, the argument of the respondents that the appellant did not possess a valid motorcycle driving licence at the time of accident, will be of no significance. Thus, we hold that there is no legal evidence to answer the issue of contributory negligence against the appellant.
3	Supreme court of india Civil Appeal No. Of 2025 (Arising Out Of Slp (C) No. 26253/2025), 12th November, 2025 Sebati Nath & Ors. … Appellant(S) Versus Shriram General Insurance Company Ltd. … Respondent(S) 8. We are inclined to interfere with the findings of the Courts below in assessing the income of the deceased at Rs.7,000/- per month as the same was not assessed correctly on the basis of the evidence on record. This Court in Chandra v.Mukesh Kumar Yadav, has held that "**In the absence of documentary evidence on record, some guesswork is required to be done**". Also, in the case of Prabhavathi v. Bangalore Metropolitan Transport Corpn., this Court has held that: "13. It is the settled law that under the Motor Vehicle Act, 1988 it is established that in compensation cases, the strict rules of evidence used in criminal trials do not apply. Instead, the standard of proof is based on the preponderance of probability. This Court in Sunita v. Rajasthan SRTC observed that: "22. It is thus well settled that in motor accident claim cases, once the foundational fact, namely, the actual occurrence of the accident, has been established, then the Tribunal's role would be to calculate the quantum of just compensation if the accident had taken place by reason of negligence of the driver of a motor vehicle and, while doing so, the Tribunal would not be strictly bound by the pleadings of the parties. Notably, while deciding cases arising out of

	motor vehicle accidents, the standard of proof to be borne in mind must be of preponderance of probability and not the strict standard of proof beyond all reasonable doubt which is followed in criminal cases." The exposition came to be reiterated in Rajwati alias Rajjo v. United India Insurance Company Ltd., wherein it was observed that: "20. It is well settled that Motor Vehicles Act, 1988 is a beneficial piece of legislation and as such, while dealing with compensation cases, once the actual occurrence of the accident has been established, the Tribunal's role would be to award just and fair compensation. As held by this Court in Sunita (Supra) and Kusum Lata (Supra), strict rules of evidence as applicable in a criminal trial, are not applicable in motor accident compensation cases, i.e., to say, "the standard of proof to be borne in mind must be of preponderance of probability and not the strict standard of proof beyond all reasonable doubt which is followed in criminal cases." 9. The Courts below have not given due appreciation to the uncontroverted **oral evidence** given by one Mr. Kishore Kumar Behera (PW-3), the manager of the fish firm owned by the deceased, who deposed **that the deceased used to earn Rs.15,000/- per month from the wholesale business of fish**. We in these circumstances and in light of the law laid down by this Court proceed to reassess the income of the deceased @ Rs.15,000/- per month. Furthermore, as per this Court's judgment in National Insurance Co. v. Pranay Sethi, we deem it appropriate to enhance and award the claimant - appellant(s) **consortium charges** to the tune of Rs.**48,400/- x 5** = Rs.2,42,000/-.
4	Supreme Court Of India Indira Sahu Versus Oriental Insurance Company Ltd 2025 (0) ACJ 1616 : 2025 (0) JX(SC) 1410 7. Such a finding was arrived at by the Tribunal after due consideration of the evidence on record. The High Court ought not to have interfered with the said finding and that too in such a cursory manner. **Merely observing that no documentary evidence stood adduced cannot be termed to be sufficient, in the facts of this case to ignore the testimony of the witnesses** as discussed in the quote above.
5	Supreme Court Of India Chandra Kala Versus Icici Lombard Motor Insurance Company Limited 2025 (0) ACJ 2165 : 2025 (0) INSC 1220 2. The appeal is against the quantum of award. The award of the Tribunal was challenged in first appeal by both the claimants and the Insurance Company. 3. The appellants contended that the deceased was a Mason and was

	earning an income of Rs. 400 per day. The Tribunal found that there was no documentary proof and adopted the income of Rs. 189 per day, which the High Court confirmed was the accepted daily wage at the time when the accident occurred. 4. **Ramachandrappa vs. Manager, Royal Sundaram Alliance Insurance Company Limited, (2011) 13 SCC 236** held that a Coolie would be entitled to a minimum wage of Rs. 4,500/- in a month; with reference to an accident that occurred in 2004. Considering an incremental increase of Rs.500/- for every year, in 2014, when the accident in the present case occurred even a Coolie would have been entitled to Rs. 9,500/- per month. **There can be no documentary proof offered for the income of a Mason, who is also a skilled worker.** In any event, it would be safe to adopt a monthly income of Rs. 9,500/- The High Court, considering the decision in **Pranay Sethi, (2017) 16 SCC 680** adopted a multiplier of 14 for the 43-year-old deceased, and also made an addition of 25% for future prospects and deducted 1/4th for personal expenses, which computation is perfectly in order.
6	Supreme Court Of India Hitesh Nagjibhai Patel Versus Bababhai Nagjibhai Rabari 2025 (4) GLH 470 : 2025 (0) ACJ 1986 10. Adverting to the facts at hand, the appellant was an 8- year-old child at the time of the accident. In view of the above exposition of law, we must advert to the prevailing minimum wages, which for the skilled ones, as in the year of accident, i.e., 2012, in Gujarat would be Rs.227.85p. per day, therefore, in the interest of justice, we deem it appropriate to determine the income of the appellant as Rs.6,835.5p. per month, rounding off to Rs.6,836/- per month. Thus, the difference in compensation is as under : **MACT** **High Court** **This Court** Rs.3,90,000/- Rs.8,65,000/- Rs.35,90,489/- 14. As can be seen, there is a **great difference** <u>between</u> the compensation as **awarded** by the Courts below **and** the compensation **payable as per law**. We are constraint to observe that appeals to the High Court as well as to this Court were entirely avoidable, since the law had been amply clarified well before the order of the Tribunal was made on 17.10.2021 by way of the judgment rendered by this Court in Kajal (supra) decided on 05.02.2020. Both the **Courts** were **duty-bound to keep abreast with the law** as clarified by this Court, ensuring that the judgments and orders passed by them are entirely in order therewith.
7	Supreme Court Of India Kajal Versus Jagdish Chand 2020 (0) AIR(SC) 776 : 2020 (4) SCC 413 **27. ... the claim can be awarded only once**. The claimant cannot come

	back to court for enhancement of award at a later stage praying that something extra has been spent.
8	Supreme Court Of India Magma General Insurance Company Limited Versus Nanu Ram Alias Chuhru Ram 2019 (Supp) AIR(SC) 906 : 2018 (18) SCC 130 8.6.1. The Motor Vehicles Act is a beneficial and welfare legislation. The Court is **duty bound and entitled to award "just compensation", irrespective of whether any plea in that behalf was raised by the Claimant**.
9	Supreme Court Of India National Insurance Company Limited Versus Swaran Singh 2004 (0) AIR(SC) 1531 : 2004 (3) SCC 297 **54. A contract of insurance also falls within the realm of contract.** Thus, like any other contract, the intention of the parties must be gathered from the expressions used therein. **102.** In that case, **the Court** presumably as in the case of Mandar Madhav Tambe's case (supra), **was concerned with the terms and conditions of the contract of insurance.** Before the Court, **no occasion arose to consider the general terms and condition of the contract of insurance vis-a-vis liability of insurance under the Motor Vehicles Act.**
10	Supreme Court Of India Ram Sarup Gupta Versus Bishun Narain Inter College 1987 (0) AIR(SC) 1242 : 1987 (2) SCC 555 6. .. It is well settled that **in the absence of pleading, evidence, if any, produced by the parties cannot be considered**. It is also equally settled that no party should be permitted to travel beyond its pleading and that all necessary and material facts should be pleaded by the party in support of the case set up by it. ..
11	Supreme Court Of India Manager, R.B.I., Bangalore Versus S.Mani 2005 (0) AIR(SC) 2179 : 2005 (5) SCC 100 **19. Pleadings are no substitute for proof.**
12	Supreme Court Of India Adivekka Versus Hanamavva Kom Venkatesh D By Lrs. 2007 (0) AIR(SC) 2025 : 2007 (7) SCC 91 **15. .. Non- examination of the party to the lis would lead to drawal of an adverse inference against her**. ..
13	Supreme court of india Vidhyadhar Versus Mankikrao 1999 (0) AIR(SC) 1441 : 1999 (3) SCC 573

	16. Where a party to the suit does not appear into the witness box and states his own case on oath and does not offer himself to be cross examined by the other side, a presumption would arise that the case set up by him is not correct ... held that if a party abstains from entering the witness box, it would give rise to an inference adverse against him. Similarly, .., drew a presumption under Section 114 of the Evidence Act against a party who did not enter into the witness box.
14	Delhi High Court Beer Pal Versus Arvind Kumar 2014 (0) ACJ 63 : 2012 (0) AAC 3344 **9. With regard to breach of the terms of policy, it is well settled that the onus is on the insurance company to prove the breach of the terms of policy.** **13.** A perusal of the **written statement filed by insurance company**, respondent No. 3, would reveal that a general defence was taken that if the driver of the offending vehicle was found to be not holding a valid and effective driving licence, the insurance company shall not be liable to pay the compensation... **14.** Manohar La1, **assistant of respondent insurance company, appeared as R3W1** and proved the notice, Exh. R3W1/1....
15	Bombay High Court Trilochansing S/o Milaramji Arora Versus Premdas S/o Domaji Jivane 2025 (0) JX(Mah) 986 : 2025 (0) AIJEL-MH 2503786 **9. Firstly, it is to be noted that the Respondent No.4/Insurance Company did not place on record the copy of Insurance policy to demonstrate that which condition was breached; and secondly, as to how the breach of the policy amounts to fundamental breach on the basis of evidence. According to me, to demonstrate this fact, it was necessary for the Insurance Company to enter into the witness-box and at least prove from the documentary evidence the breach of conditions of policy, but admittedly no such proof is available on record.** **10. ...** "23. Before embarking on an examination of the correctness of the grounds of repudiation of the policy, it would be apposite to examine the nature of a contract of insurance. **It is trite that in a contract of insurance, the rights and obligations are governed by the terms of the said contract.** Therefore, the terms of a contract of insurance have to be strictly construed, and no exception can be made on the ground of equity.

	26. Thus, **it needs little emphasis that in construing the terms of a contract of insurance, the words used therein must be given paramount importance, and it is not open for the court to add, delete or substitute any words. It is also well settled that since upon issuance of an insurance policy, the insurer undertakes to indemnify the loss suffered by the insured on account of risks covered by the policy, its terms have to be strictly construed to determine the extent of liability of the insurer. Therefore, the endeavour of the court should always be to interpret the words in which the contract is expressed by the parties."** **'It seems to me that in construing this document, which is a contract of carriage between the parties**, one must in the first instance look at the whole instrument and not at one part of it only. Looking at the whole instrument, and seeing what one must regard as its main purpose, one must reject words, indeed whole provisions, if they are inconsistent with what one assumes to be the main purpose of the contract. (v) **The Court cannot lay down any criteria as to how the said burden would be discharged, inasmuch as the same would depend upon the facts and circumstances of each case.** (xi) The provisions contained in sub-section (4) with the proviso there- under and sub-section (5) which are intended to cover specified contingencies mentioned therein to enable the insurer to recover the amount paid under the contract of insurance on behalf of the insured can be taken recourse to by the Tribunal and be extended to claims and defences of the insurer against the insured by relegating them to the remedy before regular Court in cases where on given facts and circumstances adjudication of their claims inter se might delay the adjudication of claims of victims." From the abovesaid legal position, **it is clear that if any one is coming with a case that there is a breach or infringement of insurance policy, it is for the Insurance Company to establish that the insured was guilty of an infringement/violation of the terms of policy.** The insurer has also to satisfy the Tribunal or Court that such violation or infringement was on the part of insured and due to such incident, **which is established on the basis of oral and documentary evidence on record** that there is a fundamental breach of terms and conditions of the policy. **In absence of same, Insurance Company could not be absolved from liability in the matter.** **11. ...**However, after perusal of these Judgments, one factor which needs consideration is that **Insurance Company in all theses cases entered into the witness-box and established before the Competent Court that how there was a breach of the terms and conditions of the**

	policy and same amount to fundamental breach of the policy. Therefore, on the basis of evidence made available before the Tribunal, the conclusion was drawn that there was a breach of policy. Therefore, I am of the opinion that **unless such evidence is brought on record, the Judgment relied upon by the Respondent No.4 are not helpful to him in the matter.** **12. ... it is always expected that some efforts should be taken by the Insurance Company to bring on record the evidence and prove its case, but no such efforts are seen to be taken on the part of Respondent No.4/Insurance Company.** **13.** As states above, in the case of Swaran Singh (supra), the Hon'ble Supreme Curt of India has categorically held that **if according to the Insurance Company, there is a specific submission that there was a breach of policy, it is the responsibility of the Insurance Company to prove the same by cogent evidence on record**. It is also required to be established that breach of the policy on the part of owner of the vehicle is a fundamental breach, and therefore, the Insurance Company should be exonerated and owner of the vehicle should be burdened the entire compensation amount. **15.** Coming to the facts of the present Appeal, **it is not established on record by cogent evidence** that where was the deceased sitting in the truck at the time of accident and if the truck was carrying marriage party, why any person from that marriage party or atleast the Informant was not examined before the Tribunal. **The Insurance Company, which was expected to conduct the preliminary enquiry in the matter, failed to take any efforts to reach to the conclusion that the accident occurred because the marriage party was traveling in the vehicle**. Hence, in absence of any such evidence available on record, **holding responsible the owner on the basis of presumption, is not expected from the Tribunal**.
16	Supreme court of india Civil appeal nos.--- Of 2025 [arising from slp(c) nos.833-834 of 2023] january 03, 2025. M. Nithya & Ors....Appellant(S) Versus Sbi General Insurance Company Limited ...respondent(s) 7. It is pertinent to observe that the Tribunal noted that the Insurance Company in their Counter contend that contributary negligence of the part of the deceased has to be fixed. However, the Tribunal did not frame any specific issue in that regard for determination. The Tribunal clearly finds negligence only on part of the driver of the lorry and therefore, the owner of the lorry and the Insurance Company which insured the said lorry are jointly and severally found liable to pay compensation. Therefore, when the Tribunal did not even frame an issue on contributary negligence, the High Court ought not to have considered that argument in order to reduce the compensation

	awarded. **Even otherwise he Insurance Company did not lead any evidence on this aspect nor insisted for framing an issue. Merely making a bald assertion in their Counter Affidavit cannot derive any advantage.** Hence, we are in agreement with the findings of the Tribunal that the accident took place only due to the negligence of the driver of the lorry and therefore, the contributary negligence awarded on part of the deceased by the High Court suffers from an error and cannot be sustained.
17	Supreme Court of India Iswar Bhai C. Patel & Bachu Bhai ... vs Harihar Behera & Anr 1999 (0) AIR(SC) 1341 : 1999 (3) SCC 457 **if a party does not enter into the witness box, an adverse presumption has to be drawn against that party ...**
18	Gujarat High Court New India Assurance Company Limited Versus Takhuben Raghabhai (Heir Of Decd.Raghabhai Rajabhai) 2008 (0) ACJ 989 ... **Once the driver is liable**, the **owner** of the vehicle **becomes vicariously liable** for payment of compensation. It is this **vicarious liability of the owner that is indemnified by the insurance company**. ...
19	Supreme Court Of India Shashikala Versus Gangalakshmamma **2015 (9) SCC 150** **27.** Insofar as appropriate multiplier, the date of birth of the deceased as per driving licence was 16.6.1961. **On the date of accident i.e. 14.12.2006, the deceased was aged 45 years, 5 months and 28 days** and the tribunal has taken the age as 46 years. **Since the deceased has completed only 45 years, the High Court has rightly taken the age of the deceased as 45 years** ...
20	Supreme Court Of India Oriental Insurance Co.Ltd. Versus Niru @ Niharika 2025 (7) SCR 474 : 2025 (0) ACJ 1723 7. Yet another contention taken up is the **interest granted at the rate of 9%.** The Insurance Company relies on Annexure P-1 history of the case to contend that there was undue delay caused by reason of the claimants having not entered their evidence. From Annexure P-1, we see that the claim petition was filed on 28.12.1995 and it first came up for hearing on 11.09.2012. It is seen from Annexure P-1 that the case was posted for applicants evidence on various dates from 2012 to 2016. However, there is nothing to indicate that it was only by reason of the claimants absence that the consideration was delayed. Merely because, on various dates, for 4 years, the case was posted for the claimants evidence, it does not necessarily mean that the claimants were responsible for the delay. **Laws delays cannot, without proper**

	substantiation, be cast upon the shoulders of one or other party to the lis. We hence do not find any reason to find the delay to be the sole responsibility of the claimants and in that circumstance necessarily **interest must run from the date of filing of the claim petition, to the date of payment**; for which precedents are legion, and we need not refer to them. 9. A very relevant **issue agitated** by the Insurance Company is the **illegality in awarding interest for future prospects**, which in any event is an amount received in advance, normally inuring to the benefit of the claimants only in future. This is the only contention taken in the connected appeal bearing SLP(C) No.22136 of 2024. **We find absolutely no reason to accept this argument**. ...
21	Gujarat High Court Laliben Pravinbhai Alias Dahyaji Dabhi Versus Mahendrabhai Jethabhai Vankar 2026-GUJHC-0-9354 : 2026-JX(Guj)-0-127 10. ... It is on record that the **deceased was survived by his widow, minor son and mother, therefore, all these appellants are entitled to get the compensation under the head of loss of consortium**. Hence, accordingly a sum of Rs.1,45,200/- i.e. (**48,400 x 3**) is awarded under the head of loss of consortium.
22	Supreme Court Of India New India Assurance Company Limited Versus **Somwati** : Sangita : Azmati Khatoon : Umarani : Pinki : Nanak Chand : Rinku Devi 2020 (9) SCC 644 : 2020 (10) Scale 728 **38.** Learned counsel for the appellant has submitted that Pranay Sethi has only referred to spousal consortium and no other consortium was referred to in the judgment of Pranay Sethi, hence, there is no justification for allowing the parental consortium and filial consortium. The Constitution Bench in Pranay Sethi has referred to amount of Rs.40,000/- to the 'loss of consortium' but the Constitution Bench had not addressed the issue as to whether consortium of Rs.40,000/- is only payable as spousal consortium. **The judgment of Pranay Sethi cannot be read to mean that it lays down the proposition that the consortium is payable only to the wife.** **39.** The Three-Judge Bench in United India Insurance Company Ltd. (Supra) has categorically laid down that **apart from spousal consortium, parental and filial consortium is payable.** We feel ourselves bound by the above judgment of Three Judge Bench. We, thus, cannot accept the submission of the learned counsel for the appellant that the amount of consortium awarded to each of the claimants is not sustainable. **40.** We, thus, found the impugned judgments of the High Court awarding consortium to each of the claimants in accordance with law

	which does not warrant any interference in this appeal. We, however, accept the submissions of learned counsel for the appellant that there is no justification for award of compensation under separate head 'loss of love and affection'. The appeal filed by the appellant deserves to be allowed insofar as the award of compensation under the head 'loss of love and affection'.
23	Supreme Court Of India National Insurance Company Limited Versus **Pranay Sethi** 2017 (0) AIR(SC) 5157 : 2017 (16) SCC 680 **44. ... multiplier** ... **future prospects**, ... **self-employed or on a fixed salary**, ... **deduction for personal and living expenses**, ... **conventional heads**, ...
24	High Court Of Gujarat R/First Appeal No. 1786 Of 2021, Date : 21/12/2022 Umidaben Govindbhai Rathva Versus Dashrathbhai Bharatbhai Chauhan 13. So as to decide the aforesaid question, in my view, first of all, income of the claimant deserves to be ascertained cautiously as the entire compensation is based on income of the claimant. In the present case, the monthly income is assessed by learned Tribunal, in absence of any evidence on record, relying upon the daily wage schedule at Rs.7239/-. However, in my view, learned **Tribunal also ought to have considered future rise in income**. ...
25	Supreme Court Of India Civil Appeal No.Of 2025, 22nd April, 2025. (@ Special Leave Petition (Civil) No. 5522/2019) Patti Devi (Since Deceased) Through Lrs ... Appellant(S) Versus The Oriental Insurance Company Ltd. ... Respondent(S) 5.Accordingly, the presentappeal is also partly allowed in terms of the aforesaid order. The appellants are held entitled to total compensation of Rs.2,21,200/-(Rupees Two Lakhs Twenty-One Thousand Two Hundred) together with interest at the rate of **9% per annum from the date of filing of the claim petition till the realization** of the amount. The respondent shall ensure that the amount payable as per the judgment is deposited with the Motor Accidents Claims Tribunal within a period of two months from today, **failing which, the same shall carry interest at the rate of 12% per annum**. On deposit of the amount, the Tribunal shall pass appropriate orders regarding disbursement of the compensation among the appellants.

– ઉપરોક્ત મુલવણી મુજબ મુદા નંબર ૧ નો જવાબ હકારમાં આપી મુદા નંબર ૨, ૩, ૪ અંગે નીચે મુજબનો આખરી હુકમ કરવામાં આવે છે.

<u>આખરી હુકમ</u>

(૧) અરજદારોની મોટર વેહીકલ અધીનીયમની કલમ ૧૬૬ હેઠળની વળતર મેળવવા માટેની હાલની અરજી આથી ખર્ચ સાથે મંજુર કરવામાં આવે છે.

(૨) આ કામના સામાવાળાઓએ, સંયુકત અને વિભક્ત રીતે, વળતર પેટે રુપીયા **૨૮,૮૧,૫૦૦/–**(અંકે રુપીયા અઠીયાવીસ લાખ એકયાસી હજાર પાચસો પુરા) ઉપર અરજીની તારીખથી વસુલ આપતા સુધીના સમયગાળા માટે વાર્ષીક ૯ (નવ) ટકાના સાદા વ્યાજના દરે ગણતા તેમજ હાલની અરજીના ખર્ચ સાથે મળી થતી કુલ રકમ આ હુકમ તારીખ થી બે માસ માં અરજદારોને ચુકવવા સારુ જમા કરાવવા આથી હુકમ કરવામા આવે છે અને બે માસ માં જમા ન કરાવ્યે બે માસ બાદથી વાર્ષીક ૧૨(બાર) ટકાના સાદા વ્યાજના દરે ગણતરી કરી રકમ ચુકવવાની રહેશે. સામાવાળાઓએ અરજીનો પોતાનો ખર્ચ પોતે ભોગવવો.

(૩) અરજદારોને મળવાપાત્ર રકમમાંથી વચગાળાની રકમ પેટે જો કોઈ રકમ ચુકવી હોય તો તે બાદ કરવી. કોર્ટ ફી ની કોઈ રકમ વસુલવા બાકી હોય તો તે વળતર પેટે જમા કરવામાં આવેલ રકમમાંથી પ્રથમ બાદ કરવી.

(૪) હુકમ મુજબની રકમ જમા થયેથી અરજદારોને ચુકવણી અંગેનો હુકમ કરવામાં આવશે.

(૫) હુકમ મુજબ હુકમનામુ દોરવુ.

હુકમ આજરોજ તારીખ સોળમી માહે માર્ચ સને બે હજાર છવ્વીસના રોજ ખુલ્લી કોર્ટમાં જાહેર કર્યો.

હાલોલ. (બી ડી પરમાર)
તા.૧૬–૦૩–૨૦૨૬ જી જે ૦૦૭૫૯
ત્રીજા એમ.એ.સી.ટી(ઓકજી)પંચમહાલ એટ હાલોલ